

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3883/2021
26.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из села ..., ..., чији је пуномоћник Игор Вила, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекција фонда у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 613/20 од 27.01.2021. године, у седници одржаној 26.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 613/20 од 27.01.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 613/20 од 27.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 2511/19 од 23.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор месне ненадлежности. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиљи исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате, ближе опредељене као у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом четвртим изреке, тужиља је ослобођена плаћања судских такси.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 613/20 од 27.01.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснован жалба тужиље и првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде штете због мање исплаћене пензије, услед наплаћене поштарине (уговорене провизије) за исплату пензије у готовини на адресу пребивалишта тужиље као корисника у утуженом периоду, а нижестепеним пресудама је одлучено одбијањем тужбеног захтева. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари изнето правно схватање о постојању сагласности корисника фонда на обавезивање плаћања уговорене провизије (у ситуацији када су се корисници фонда определили за исплату пензије у готовини на адресу пребивалишта) и поступању туженог приликом закључења уговора са ЈП ПТТ „Саобраћај“ Србије у том случају у корист корисника фонда, засновали на примени одговарајућих одредаба материјалног права - члана 148 и 155 Закона о облигационим односима и члана 109. Закона о пензијском и инвалидском осигурању. Одлуке нижестепених судова које су достављене уз ревизије, а које се односе на исти вид тражене накнаде штете, не представљају доказ о неуједначеној судској пракси.

Сагласно наведеном, Врховни касациони суд налази да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, па је применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра на дан подношења тужбе, побијана другостепена одлука донета је у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена, услед чега је, применом члана 479. став 6. ЗПП, ревизија недозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић